Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36559
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ut soltu ē pfectus est ad bellum. ⁊ terram quidem
quā abstuleram barbari liberaui. ipsis v̄ subiectis. tn
sit fluiū qui dicit hydispis. ⁊ ulterius pcedens in
teriora terre barbarorū. ⁊ illis deuictis. de populat
est terram eorū. Ad huc autē interius desiderans in
gredi. uenit ubi erat uxor sua. ⁊ sicut pdictum ē
custodita fuerat abalienigene pollutione. Discesse
rat enī sola. ⁊ cōmanebat inhortulo cuidam. ⁊ fecit
sibi tabernaculum. Puenienſq; iuuicū illū magis
ter militū. expectabat ibi tribus diebus repausans
exercitū suū. oportuna enī erat possessio ad omnē
delectationē. Contigit autē ut tentoria ei figerent
ppe illū hortū quē custodiebat mulier. ⁊ illi duo
adolescentes hospitabant intabernaculo matris sue.
nescientes quod ipsa ēt genitrix eorū. Et facta me
dia die sedentes exponebant sibi iuuicem deinsan
tia sua. habebant enī inmemoria sua ea quē erige
rant illis. Mater v̄ eorū sedebat econtra. ⁊ audiebat
quē illi exponebant. Dicebat q̄ frat maior: minori.
Ego dū infans eram. nichil aliud inmemoria habeo
nisi hoc quia pater mīs magister militū fuerat.
mat mea speciosa ualde facie. duos filios habebam.
me ⁊ alterū minorem me. ⁊ ipse speciosus nimis.
Accipientes nos utrosq; egressi s de domo nocte.
⁊ ingressi s nauem nobiscū. nescio ubi uolentes ut.
Cum autē egrederem de naui. mater mea nobiscū
n erat. nescio quē admodū inmari relicta ē. pat v̄
nr portans nos duos. flens pgebat. Pgens autē ad
quendam fluuiū transmeauit cū fre meo iuniore